

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/23/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215219055
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2215219055.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Daša Kontríková v právnej veci žalobcu: P. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, A., prechodne bytom B. XXXX/XXA, A. - F., proti žalovaným: 1/ Dobrá správcovská, s.r.o., so sídlom Vajnorská 48, Bratislava, IČO: 45 471 908, 2/ Dražobná a likvidačná spoločnosť, s.r.o., Nejedlého 29, Bratislava, IČO: 46 545 123, likvidátor: Parker and Barrow, s. r. o., so sídlom Nejedlého 29, Bratislava, IČO: 50 405 357 a 3/ NESSA GROUP s.r.o., so sídlom Skalická cesta 17, Bratislava, IČO: 35 911 816, o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti, o odvolaniach žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 15. októbra 2019 č. k. 7C 41/2017-354, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej a v závislom výroku o náhrade trov konania p o t v r d z u j e.

II. Žalobcovi sa voči žalovaným 1/ a 2/ priznáva právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. určil, že opakovaná dobrovoľná dražba konaná dňa 11.08.2015 o 08:00 hod. v Bratislave, Košická 52, navrhovateľom, ktorej bol žalovaný v 1. rade organizovaná žalovaným v 2. rade, ktorej predmetom bola nehnuteľnosť byt č. XX na 5. poschodí bytového domu na H. ulici X v M. vchod X, súp. č. stavby XXX, bytový dom postavený na parc. č. 1467, 1468 a 1469 a k nemu prináležiaci spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel na bytovom domom zastavanom pozemku parc. č. 1467 vo výmere 219 m² zastavané plochy a nádvoria, parc. č. 1468 vo výmere 216 m² zastavané plochy a nádvoria a parc. č. 1469 vo výmere 217 m² zastavané plochy a nádvoria, vo výške spoluvlastníckeho podielu 2950/469720, evidované na LV č. XXXX v kat. území M., je neplatná. Výrokom II. rozhodol tak, že priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému 2/ v rozsahu 100 % a výrokom III. rozhodol, že nepriznáva nárok na náhradu trov konania medzi žalobcom a žalovanými 1/ a 3/.

2. Právne rozhodnutie vo veci samej odôvodnil ust. § 12 ods. 1, 5, § 17 ods. 5, § 19 ods. 1, § 21 ods. 2, 3, 4, 5, § 24 ods. 1, 2, 3, § 32 ods. 1, 2, 3, 4 z. č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách (ďalej len „ZDD“). Vecne uviedol, že z obsahu rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 8C/140/2012-101 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/21/2014 - 140 súd má preukázanú výšku súdom priznanej pohľadávky vo výške 3 537,91 eur z titulu nezaplateného vyúčtovania nedoplatkov za tam uvedené obdobie. Tým bola podmienka prípustnosti dražby splnená v zmysle ust. § 3 ods. 6 zákona o dobrovoľných dražbách, bez ohľadu na hodnotu nehnuteľnosti. V ďalšom súd skúmal preukázanie danosti naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení, či sú splnené podmienky pre prípustnosť žaloby (žaloba bola podaná dňa 10.11.2015, teda v čase ešte platného znenia § 80c OSP,

teraz § 137 CSP). V danom prípade súd je toho názoru, že právo domáhať sa neplatnosti dražby vyplýva priamo zo zákona s tým, že sa môže neplatnosti domáhať osoba dotknutá na svojich právach a to v určitej prekluzívnej lehote. Žalobca včas vzniesol námietku proti ohodnoteniu predmetu dražby ako aj o žiadosť o vyhotovenie znaleckého posudku iným znalcom, taktiež uplatnil si námietku proti pravosti pohľadávky, teda sa bránil avšak nezabránil vydraženiu svojho bytu.

3. Inštitút dobrovoľnej dražby je inštitútom, ktorý vo svojej podstate vážnym spôsobom zasahuje do práva vlastníť majetok podľa čl. 20 Ústavy SR s dosahom na ústavné právo na obydlie podľa čl. 19 v spojení s čl. 20 Ústavy SR (ako je tomu aj v prejednávanej veci), a to bez akejkolvek (preventívnej) ingerencie súdnej moci. Záložca je tak počas celého trvania záložného práva vystavený jedine konaniu a rozhodovaniu záložného veriteľa, ktorého písomné vyhlásenie o pravosti, výške a splatnosti pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva, a o tom, že predmet dražby je možné dražiť, plní účely výkonu záložného práva funkciu „exekučného titulu“ s priamym dosahom na ústavné práva záložcu. Je otázne, či takáto konštrukcia neodporuje základným súkromno-právnym zásadám, najmä zásady rovnosti účastníkov súkromno-právnych vzťahov (§ 2 ods. 2 Obč. zákonník) s dosahom na čl. 20 Ústavy SR, kedy je vlastníckemu právu nahradené iné vecné právo vykonávané bez verifikácie oprávnenosti a dôvodnosti jeho výkonu zmocneným orgánom štátnej moci (súdom). Líniu ingerencie súdnej moci pri nútenom výkone súkromného práva podporuje aj ustálená judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva najmä k čl. 8 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd v znení jeho dodatkových protokolov. Postihnutie majetku výlučne súkromnými osobami podnikateľmi sledujúcimi dosahovanie zisku takmer bez akejkolvek verejno-právnej ochrany v rozsahu, aký umožňuje slovenská právna úprava je diskutabilné aj vo svetle porovnateľných právnych poriadkov, ktoré na taký závažný zásah do vlastníctva vyžadujú rozhodnutie sudcu. Súkromné osoby - podnikatelia sú pritom v pozícii osôb, ktoré majú garantovať ochranu práv osôb zúčastnených na dražobnom procese. Súd si napr. nevie predstaviť ako záložný veriteľ a dražobník môže garantovať nezávislý a nestranný výkon záložného práva, ktorého nezávislú a nestrannú verifikáciu by inak garantoval súd. Atribút nezávislosti a nestrannosti je potrebné navyše posúdiť v kontexte, že záložný veriteľ si svojou úvahou a posúdením plnenia podmienok zmluvného vzťahu zabezpečuje „exekučný titul“, ktorý následne sám nútene voči dlžníkovi vykonáva. Nestrannosť a nezávislosť je len jednou aj keď mimoriadne dôležitou z ústavných požiadaviek. Aplikčná prax majúca svoj základ a pôvod v platnej právnej úprave „dobrovoľných“ dražieb je nežiadúca až spoločensky nebezpečným obchádzaním a sponchyňovaním inštitútov núteného výkonu rozhodnutia a to neraz pri popieraní ochrany práv dlžníkov a porušovaní ústavného princípu primeranosti (výkonu práva).

4. V uvedenej súvislosti Ústavný súd vo svojom rozhodnutí II US 237/2011-41 zo 14.09.2011 uviedol: „že intenzita zásahu do vlastníckeho práva realizovaného v podobe predaja vlastníctva by nemala byť vo výraznom nepomere k skutočnej alebo skutočnosti sa čo najviac približujúcej cene toho predmetu vlastníctva“. V danom prípade žalobca vzniesol námietku proti ohodnoteniu predmetu dražby podľa znaleckého posudku znalca Ing. Ingrid Stepková č. 5/2015 zo dňa 25.05.2015 hodnota predmetu dražby bola stanovená na sumu 33 100 eur (čl. 7 v spise).

5. Z obsahu notárskej zápisnice sp. zn. N247/2015, Nz27722/2015 zo dňa 11.08.2015 súd zistil, že licitátor na dražbe dňa 11.08.2015 oznámil výšku najnižšieho podania v sume 24 825 eur. Cena dosiahnutého vydraženia bola 16 550 eur. Vo vyhotovenom „Osvedčení o vykonaní dobrovoľnej dražby“ je uvedené označenie vydražiteľa: NESA GROUP s.r.o. so sídlom Skalická cesta 17, Bratislava, IČO: 35911816. Na strane 7 tohto osvedčenia (notárskej zápisnice) zo dňa 11.08.2015 je uvedené: „proti priebehu dražby nikto z prítomných nevzniesol námietky“. Dražobník, teda žalovaný 2/ porušil svoje povinnosti vyplývajúce z ust. § 12 ods. 5, § 24 ods. 3 citovaného zákona. Písomne sa nevysporiadal vznesenými námietkami žalobcu, nezaslal najneskôr 5 pracovných dní pred konaním dražby vlastníčkovi predmetu dražby písomnú odpoveď, hoci s ním bol v telefonickej kontakte. Neinformoval žalobcu o tom, že požiadal na vyhotovenie znaleckého posudku iného znalca, ba zabezpečil znalecký posudok od iného znalca. Zápisnica o dobrovoľnej dražbe neobsahuje vznesené námietky, ktoré boli zaslané dražobníkovi listom zo dňa 05.07.2015. Dražobník porušil aj ust. § 32 ods. 1 citovaného zákona lebo neodovzdal zvyšok výťažku žalobcovi ale ho zložil do úschovy v Notárskom úrade JUDr. Vagaš o čom svedčí notárska zápisnica zo dňa 10.09.2015. Zvyšok výťažku, ktorý bol vložený do úschovy je vo výške 7 340,39 eur za účelom uspokojenia ďalších veriteľov žalobcu. Súd vykonal kontrolu primeranosti výkonu záložného práva pri pomerovaní výšky pohľadávky a hodnoty predmetu dražby a zistil, že hodnota predmetu dražby podľa ohodnotenia znalcom bola vo výške 33 100 eur. Nehnutelnosť sa vydražila za

cenu 16 550 eur. Požadovaná pohľadávka žalovanej 1/ spolu činila 5 253,44 eur (viď. zmluva o vykonaní dražby nehnuteľnosti) správne bola súdom priznaná pohľadávka rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 8C/140/2012-101 zo dňa 30.07.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave vo výške 3 537,91 eur + náhrada trov konania. Súd zistil absenciu primeranosti dražby na strane vymáhanej pohľadávky aj preto je dražba neplatná.

6. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP, priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v 2. rade, vzhľadom na výsledok sporu a na nedôslednosť dražobníka, ktorému uložil povinnosť znášať trovy. Čo sa týka žalovaných 1/ a 3/, tých súd neviazal na zaplatenie trov konania vzhľadom na výsledok dokazovania, nepotvrdil sa nedostatok dobromyseľnosti na ich strane a preto použil ust. § 257 CSP.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný 1/. Uviedol, že musí poukázať na nesprávny právny záver súdu prvej inštancie, ktorý sa nedôvodne zaoberal skutočnosťou, či žalobca má naliehavý právny záujem na určení neplatnosti dobrovoľnej dražby alebo nie, keďže pri žalobách, kde zákon výslovne určuje možnosť podať žalobu o určenie neplatnosti dražby, nie je žalobca povinný preukazovať naliehavý právny záujem.

8. Žalobca v konaní nepopieral dôvodnosť konania dobrovoľnej dražby, keďže mal dlžobu voči ostatným vlastníkom bytov a nebytových priestorov v bytovom dome na H. X, X a X v M., ktorých zastupuje žalovaný II/. Uvedená dlžoba bola v čase konania napadnutej opakovanej dobrovoľnej dražby právoplatne určená súdom, teda žalobca dôvodne a správne uvádzal v návrhu na vykonanie opakovanej dobrovoľnej dražby v zmluve o vykonaní opakovanej dobrovoľnej dražby čiastku ním evidovanú v účtovníctve. Aj keď neskôr bola súdom určená iná suma, bola daná dôvodnosť dobrovoľnej dražby, keďže istina dlžoby žalobcu (v tomto konaní žalobcu) presahovala 2.000 eur. Žalobca ako taký namietal iba skutočnosť, že v odpise notárskej zápisnice nebola uvedená vznesená námietka žalobcu, ktorou namietal hodnotu nehnuteľnosti - predmetu dražby a zároveň namietal, že mu nebol vydaný výťažok dražby po odpočítaní nákladov dražby a pohľadávky navrhovateľa dražby.

9. K uvedenému je nutné uviesť, že s námietkou žalobcu sa žalovaný 2/ v plnom rozsahu vypořiadal a to tak, že vo veci bezodkladne poveril iného znalca na určenie hodnoty nehnuteľnosti (znalecký posudok Ing. Jána Pisklu je súčasťou dražobného spisu) a tento kontaktoval opakovane žalobcu (s týmto sa znalec taktiež vypořiadal v znaleckom posudku). Zároveň sa dražobník - žalovaný 2/ včas a riadne vypořiadal s námietkou žalobcu, teda v lehote 5 pracovných dní zaslal žalobcovi odpoveď (táto je súčasťou spisu spolu s obálkou, ktorú žalobca neprevzal v odbernej lehote). Taktiež možno z dražobného spisu zistiť, že žalobca si prevzal približne len 3 zásielky mu adresované na adresu jeho trvalého pobytu, ostatné zásielky sa žalovanému 2/ - dražobníkovi vrátili ako neprevzaté v odbernej lehote a nachádzajú sa v priloženom dražobnom spise.

10. K námietke žalobcu, že by neobdržal výťažok z dražby presahujúci výťažok dražby a náklady dražby, je nutné dodať, že tento bol uložený do notárskej úschovy notárky, keďže si žalobca jednak nesplnil svoju zákonnú povinnosť odovzdať predmet dražby vydražiteľovi a zároveň na draženej nehnuteľnosti viazli viaceré exekučné záložné práva (približne 9 exekúcií - viď. list vlastníctva, ktorý je súčasťou dražobného spisu pripojeného k súdnemu spisu), a teda z týchto prostriedkov boli uspokojené predmetné exekúcie, ktoré značne presahovali zostatok výťažku dražby.

11. Žalovanému 1/ je absolútne neznámy dôvod, prečo sa súd prvej inštancie zaoberal údajným „exekučným titulom“, keďže dobrovoľná dražba bytu žalobcu sa riadi taktiež z časti aj ustanoveniami zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, kedy správca - žalovaný 1/ nemusí disponovať žiadnym „exekučným titulom“, ale platnou zmluvou o výkone správy, platným hlasovaním vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ktorým tieto schválili dražbu bytu žalobcu a účtovnou evidenciou nedoplatkov žalobcu. Na základe tohto je žalovaný 1/ ako správca oprávnený podať návrh na vykonanie dobrovoľnej dražby a uzatvoriť zmluvu s dražobníkom na vykonanie dobrovoľnej dražby. Oprávnenie žalovaného 1/ tak vyplývajú z príslušných ustanovení zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov.

12. Pri poukázaní súdu prvej inštancie na primeranosť výkonu záložného práva podľa bodu 25. a bodu 29. rozsudku, musí poukázať na to, že žalobca bol niekoľkokoročným neplatičom, ktorý dlhodobo neplatil

zálohové predpisy spojené s užívaním jednoizbového bytu, ktorý užíval služby spojené s užívaním bytu (TÚV, SV, kúrenie a pod) na úkor ostatných vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome na H. X, X a X v M., čím vznikol na byte nedoplatok v značnej výške, pričom pri zohľadnení skutočnosti, že v bytovom dome boli viacerí neplatiči, bol reálne ohrozený riadny chod bytového domu a financovanie všetkých súvisiacich služieb v dome. Taktiež mal žalobca niekoľko exekúcií viazucich na jeho bývalej nehnuteľnosti, čo vyplýva aj s listu vlastníctva, ktorý je súčasťou dražobného spisu. Posúdenie súdu o neprimeranosti je absolútne svojvoľné a bez zhodnotenia ďalších nadväzujúcich dôkazov.

13. Súd prvej inštancie akoby popieral existenciu zákonných už vyššie spomenutých ustanovení zákona podľa bodu 28. odôvodnenia rozsudku, keď tvrdí, že žalobca 2/ porušil povinnosť vydať žalobcovi výťažok z dražby, i keď tento jednoznačne neodovzdal vydražený byt vydražiteľovi, kedy zákon výslovne uvádza, že výťažok musí byť uložený do notárskej úschovy, k čomu aj došlo. Zároveň možno uviesť, že dražená nehnuteľnosť bola dňa 20.08.2019 znovu vydražená na základe návrhu hypotekárnej banky inou dražobnou spoločnosťou, pričom táto dražba nebola v zákonnej trojmesačnej lehote na súde nikým napadnutá. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhuje, aby odvolací súd podľa § 388 CSP zmenil rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 7C/41/2017, zo dňa 15.10.2019 tak, že žalobu žalobcu zamietla.

14. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný 2/. Uviedol, že musí poukázať na nesprávny právny záver súdu prvej inštancie, ktorý sa nedôvodne zaoberal skutočnosťou, či žalobca má naliehavý právny záujem na určení neplatnosti dobrovoľnej dražby alebo nie, keďže pri žalobách, kde zákon výslovne určuje možnosť podať žalobu o určenie neplatnosti dražby, nie je žalobca povinný preukazovať naliehavý právny záujem.

15. Žalobca v konaní nepopieral dôvodnosť konania dobrovoľnej dražby, keďže mal dlžobu voči ostatným vlastníkom bytov a nebytových priestorov v bytovom dome na H. X, X a X v M., ktorých zastupuje žalovaný 1/. Uvedená dlžoba bola v čase konania napadnutej opakovanej dobrovoľnej dražby právoplatne určená súdom, teda žalobca dôvodne a správne uvádzal v návrhu na vykonanie opakovanej dobrovoľnej dražby v zmluve o vykonaní opakovanej dobrovoľnej dražby čiastku ním evidovanú v účtovníctve. Aj keď neskôr bola súdom určená iná suma, bola daná dôvodnosť dobrovoľnej dražby, keďže istina dlžoby žalobcu (v tomto konaní žalobcu) presahovala 2.000,- eur. Žalobca ako taký namieta iba skutočnosť, že v odpise notárskej zápisnice nebola uvedená vznesená námietka žalobcu, ktorou namieta hodnotu nehnuteľnosti - predmetu dražby a zároveň namieta, že mu nebol vydaný výťažok dražby po odpočítaní nákladov dražby a pohľadávky navrhovateľa dražby.

16. K uvedenému je nutné uviesť, že s námietkou žalobcu sa žalovaný 2/ v plnom rozsahu vypořiadal a to tak, že vo veci bezodkladne poveril iného znalca na určenie hodnoty nehnuteľnosti (znalecký posudok Ing. Jána Pisklu je súčasťou dražobného spisu) a tento kontaktoval opakovane žalobcu (s týmto sa znalec taktiež vypořiadal v znaleckom posudku). Zároveň sa dražobník - žalovaný v 2. rade včas a riadne vypořiadal s námietkou žalobcu, teda v lehote 5 pracovných dní zaslal žalobcovi odpoveď (táto je súčasťou spisu spolu s obálkou, ktorú žalobca neprevzal v odbernej lehote). Taktiež možno z dražobného spisu, ktorý je priložený k súdnemu spisu zistiť, že žalobca si prevzal približne len 3 zásielky mu adresované na adresu jeho trvalého pobytu, ostatné zásielky sa žalovanému 2/ - dražobníkovi vrátili ako neprevzaté v odbernej lehote a nachádzajú sa v priloženom dražobnom spise.

17. K námietke žalobcu, že by neobdržal výťažok z dražby presahujúci výťažok dražby a náklady dražby, je nutné dodať, že tento bol uložený do notárskej úschovy notárky (viď. dražobný spis pripojený k súdnemu spisu), keďže si žalobca jednak nesplnil svoju zákonnú povinnosť odovzdať predmet dražby vydražiteľovi a zároveň na draženej nehnuteľnosti viazli viaceré exekučné záložné práva (približne 9 exekúcií - viď. list vlastníctva, ktorý je súčasťou dražobného spisu pripojeného k súdnemu spisu), a teda z týchto prostriedkov boli uspokojené predmetné exekúcie, ktoré značne presahovali zostatok výťažku dražby.

18. Žalovanému 2/ je absolútne neznámy dôvod, prečo sa súd prvej inštancie zaoberal údajným „exekučným titulom“, keďže dobrovoľná dražba bytu žalobcu sa riadi taktiež z časti aj ustanoveniami zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, kedy správca - žalovaný v 1. rade nemusí disponovať žiadnym „exekučným titulom“, ale platnou zmluvou o výkone správy, platným hlasovaním vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ktorým títo schválili dražbu bytu žalobcu a

účtovnou evidenciou nedoplatkov žalobcu. Na základe tohto je žalovaný 1/ ako správca oprávnený podať návrh na vykonanie dobrovoľnej dražby a uzatvoriť zmluvu s dražobníkom na vykonanie dobrovoľnej dražby. Oprávnenie žalovaného 1/ tak vyplývajú z príslušných ustanovení zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov.

19. Pri poukázaní súdu prvej inštancie na primeranosť výkonu záložného práva podľa bodu 25. a bodu 29. rozsudku, musí poukázať na to, že žalobca bol niekoľkoročným neplatičom, ktorý dlhodobo neplatil zálohové predpisy spojené s užívaním jednoizbového bytu, ktorý užíval služby spojené s užívaním bytu (TÚV, SV, kúrenie a pod) na úkor ostatných vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome na H. X, X a X v M., čím vznikol na byte nedoplatok v značnej výške, pričom pri zohľadnení skutočností, že v bytovom dome boli viacerí neplatiči, bol reálne ohrozený riadny chod bytového domu a financovanie všetkých súvisiacich služieb v dome. Taktiež mal žalobca niekoľko exekúcií viazanic na jeho bývalej nehnuteľnosti, čo vyplýva aj s listu vlastníctva, ktorý je súčasťou dražobného spisu. Posúdenie súdu o neprimeranosti je absolútne svojvoľné a bez zhodnotenia ďalších nadväzujúcich dôkazov.

20. Súd prvej inštancie akoby popieral existenciu zákonných už vyššie spomenutých ustanovení zákona podľa bodu 28. odôvodnenia rozsudku, keď tvrdí, že žalobca 2/ porušil povinnosť vydať žalobcovi výťažok z dražby, i keď tento jednoznačne neodovzdal vydražený byt vydražiteľovi, kedy zákon výslovne uvádza, že výťažok musí byť uložený do notárskej úschovy, k čomu aj došlo. Zároveň možno uviesť, že dražená nehnuteľnosť bola dňa 20.8.2019 znovu vydražená na základe návrhu hypotekárnej banky inou dražobnou spoločnosťou, pričom táto dražba nebola v zákonnej trojmesačnej lehote na súde nikým napadnutá. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhuje, aby odvolací súd podľa § 388 CSP zmenil rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 7C/41/2017, zo dňa 15.10.2019 tak, že žalobu žalobcu zamietla.

21. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolania majú zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniam nie je možné priznať úspech, keďže rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne.

22. Predmetom konania, vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 7C 41/2017 je určenie - vyslovenie neplatnosti opakovanej dobrovoľnej dražby. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bolo žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovie.

23. Odvolatelia svoje odvolania voči veci samej odôvodnili v podstate tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

24. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu, dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné vo veci samej považovať za vecne správny, a že odvolaniu žalovaných 1/ a 2/ vo veci samej nemožno pripísať úspech.

25. Odvolací súd sa stotožnil s dôvodmi použitými súdom prvej inštancie na podporu názoru, podľa ktorého dražba spochybňovaná žalobou v prejednávanej veci skutočne trpela vadou, ktorá spôsobovala jej neplatnosť.

26. Účelom zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách je ustanovenie právnej úpravy za účelom rýchleho a efektívneho predaja založených vecí, t. j. efektívneho nástroja realizácie záložného práva, za účelom uspokojenia pohľadávky veriteľa, avšak s primeranou ochranou dotknutých práv záložcu. Zákon o dobrovoľných dražbách je tak založený na vyrovnanom pomere síl veriteľa a dlžníka, t. j. okrem možnosti realizácie záložného práva na uspokojenie veriteľa poskytuje aj primeranú ochranu práv dlžníkov, osobitne vlastníkov dražených nehnuteľností. Ustanovenia Zákona o dobrovoľných dražbách,

ktoré tomu účelu slúžia, musia byť vykladané v súvislosti s vyššie uvedeným zmyslom a účelom zákona. Ochrana práv veriteľa a ochrana rovnakých práv (predchádzajúceho) vlastníka nehnuteľností musí byť proporcionálna, keď z hľadiska Ústavy, ako aj Listiny základných práv a slobôd majú veriteľ i dlžník garantovaný rovnaký rozsah ochrany. Iba také zbavenie záložcu predmetu jeho vlastníctva, ktoré prebehlo zákonom ustanoveným spôsobom, je prijateľné a zodpovedá zmyslu a účelu Zákona o dobrovoľných dražbách. Inštitút dobrovoľnej dražby predstavuje zásah do práva vlastníť majetok podľa čl. 20 Ústavy SR s dosahom na ústavné právo na obydlie podľa čl. 21 Ústavy SR, avšak ide o zásah zákonom dovolený, ale to len za predpokladu, že proces vykonania dobrovoľnej dražby prebehne v súlade so zákonom.

27. V celom procese dobrovoľnej dražby, od jej vyhlásenia až po opakovanú dražbu, ktorá sa uskutočnila 11. augusta 2015, došlo k takému zásadnému porušeniu právnych predpisov o dobrovoľných dražbách, ktoré predstavujú nezákonný zásah do vlastníckeho práva žalobcu a postihujú dražbu jej neplatnosťou. Oznámenie o dražbe, ohodnotenie predmetu dražby, ako aj obhliadka predmetu dražby sú totiž úkonmi, z ktorých žalobca nemôže byť vylúčený a ich uskutočnenie v zmysle zákona je predpokladom uskutočnenia dražby (§ 20 Zákona o dobrovoľných dražbách), ako aj opakovanej dražby (§ 22 Zákona o dobrovoľných dražbách). Hoci prvá dražba a opakovaná dražba majú charakter samostatných úkonov, bez pochybností sú súčasťou dlhšie trvajúceho procesu dobrovoľnej dražby a navzájom spolu súvisia. Opakovaná dražba sa môže uskutočniť iba v prípade, ak predmet dražby nebol vydražený alebo ak bola dražba zmarená vydražiteľom. Z uvedeného vyplýva, že opakovaná dražba nevyhnutne nadväzuje na konanie predchádzajúcej dražby. K účinnému doručeniu písomností v procese dobrovoľnej dražby, na ktorú sa v čase jej vykonania vzťahovali ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, nedošlo. Žalobca tvrdil, že v čase doručovania písomností zo strany žalovaného 2/ sa nezdržoval v mieste svojho trvalého bydliska, nakoľko v tom čase sa staral o svoju ťažko chorú priateľku cca tri roky až do jej smrti (január 2016). Písomnosti boli žalobcovi doručované na adresu jeho trvalého pobytu, ktoré miesto nezodpovedalo jeho skutočnému pobytu. Žalobca si relevantné písomnosti osobne neprevzal, pri ich doručovaní sa aplikovala fikcia doručenia upravená v § 47 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Pre uplatnenie fikcie doručenia museli byť súčasne splnené tieto podmienky: a) možnosť náhradného doručenia nebola zákonom vylúčená, b) adresát písomnosti nebol pri doručovaní zastihnutý, c) adresát sa zdržiaval v mieste doručovania, d) doručovateľ nezastihnutého adresáta vhodným spôsobom upovedomil, kedy príde písomnosť doručiť znova, e) druhý pokus o doručenie zostal taktiež bezvýsledný, f) adresát písomnosti bol vhodným spôsobom upovedomený o uložení písomnosti na pošte alebo orgáne obce, g) adresát si zásielku do troch dní od uloženia nevyzdvihol. Ak čo i len jedna z týchto kumulatívnych podmienok nebola splnená, fikcia doručenia nemohla nastať. Povinnosť v konaní preukázať splnenie podmienok pre uplatnenie fikcie doručenia zaťažovalo žalovaných, ktorí však túto svoju dôkaznú povinnosť neuniesli.

28. Správnosť uvedeného záveru potvrdzuje aj Najvyšší súd vo svojom rozhodnutí sp. zn. 8 Cdo 178/2018 z 27. marca 2019. Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov účinného v čase konania dražby, písomnosti sa doručovali poštou formou listovej zásielky do vlastných rúk, a ak to nebolo možné alebo účelné, doručovali sa iným preukázateľným spôsobom do vlastných rúk osobe, ktorej boli určené. Na doručovanie sa primerane použili ustanovenia osobitného predpisu. Podľa poznámky pod čiarou, boli týmto predpisom ustanovenia § 45 až § 50 O. s. p.

29. Podľa § 47 ods. 1, 2 O. s. p., do vlastných rúk bolo treba doručiť písomnosti, pri ktorých tak ustanovoval zákon, a iné písomnosti, ak to nariadil súd. Ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa mala doručiť do vlastných rúk zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiaval, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomil, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostal i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uložil doručovateľ písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomil. Ak si adresát zásielku počas jej uloženia nevyzdvihol, považoval sa deň, keď bola zásielka vrátená súdu, za deň doručenia, i keď sa adresát o tom nedozvedel.

30. Ustanovenie § 10 zákona č. 527/2002 Z. z. reguluje osobitnú úpravu doručovania v procese realizácie dobrovoľnej dražby. Na daný všeobecný režim zákonodarca vztiahol primerané použitie ustanovení osobitného predpisu, ktorými boli v súlade s odkazom a poznámkou pod čiarou ust. § 45 až 50 O. s.

p. Z dôvodu nadobudnutia účinnosti Civilného sporového poriadku uvedený odkaz už nie je aktuálny a správne by mal byť nahradený odkazom na § 105 až 114 C. s. p., avšak v posudzovanej veci aj opakovaná dobrovoľná dražba prebehla ešte za účinnosti O. s. p. (a teda subsidiárne použitie Občianskeho súdneho poriadku tak bolo do 30. júna 2016 aktuálne).

31. V prípade náhradného doručovania podľa § 47 ods. 2 O. s. p. bola uvedeným ustanovením konštruovaná právna fikcia, že účinky doručenia písomností nastali ex lege po uplynutí stanovenej doby aj voči tomu, kto písomnosť fakticky neprevzal. Právna fikcia bol právno-technický postup, pomocou ktorého sa považovala za existujúcu situácia, ktorá bola zjavne v rozpore s realitou a ktorá dovoľovala, aby z nej boli vyvedené odlišné právne dôsledky než tie, ktoré by plynuli iba z konštatovania faktu. Účelom fikcie v práve je posilniť právnu istotu. Právna fikcia ako nástroj odmietnutia reality právom je nástrojom výnimočným, striktno určeným na naplnenie tohto jedného z hlavných ústavných postulátov právneho poriadku v podmienkach právneho štátu. Aby mohla právna fikcia svoj účel naplniť (dosiahnutie právnej istoty), musela rešpektovať všetky náležitosti, ktoré s ňou zákon spája. Ak neboli všetky právne náležitosti splnené, súd nebol oprávnený naplnenie fikcie konštatovať (nálež Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 119/07).

32. V danej veci žalovaný 2/ doručoval žalobcovi v priebehu dražby viacero relevantných písomností týkajúcich sa dražby jeho nehnuteľnosti, ktoré v zmysle § 10 ods. 1 zákona č. 527/2002 Z. z. mu museli byť doručené do vlastných rúk postupom upraveným v § 47 ods. 2 O. s. p.. Ako už bolo vyššie uvedené, pre vznik fikcie doručenia zakotvanej v cit. ustanovení ("... považuje sa posledný deň lehoty za deň doručenia...") bolo predpísané súčasné splnenie nasledovných podmienok: a) možnosť náhradného doručenia nebola zákonom vylúčená, b) adresát písomnosti nebol pri doručovaní zastihnutý, c) adresát sa zdržiaval v mieste doručovania, d) doručovateľ nezastihnutého adresáta vhodným spôsobom upovedomil, kedy príde písomnosť doručiť znova (s uvedením dňa a hodiny), e) druhý pokus o doručenie zostal taktiež bezvýsledný, f) adresát písomnosti bol vhodným spôsobom upovedomený o uložení písomnosti na pošte alebo orgáne obce, g) adresát si zásielku do 3 dní od uloženia nevyzdvihol. Tieto podmienky boli stanovené kumulatívne, preto ak z nich nebola splnená čo i len jedna, neuplatnila sa fikcia doručenia v zmysle § 47 ods. 2 O. s. p.. Zákonná konštrukcia umožňujúca náhradné doručenie vychádzala teda z toho, že adresát sa v čase doručovania (t. j. v konkrétny deň) skutočne zdržiaval v mieste doručenia a mal tak možnosť si doručovanú zásielku bezprostredne po náhradnom doručení prevziať či vyzdvihnúť. Táto skutočnosť (zdržiavanie sa účastníka v mieste doručenia) bola jedným z predpokladov a zákonnou podmienkou pre uplatnenie právnej fikcie doručenia, pričom nebolo rozhodujúce miesto trvalého bydliska, ale okolnosť zdržiavania sa na adrese, kam bola zásielka určená do vlastných rúk doručovaná (k tomu pozri i uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 233/2010). V preskúmvanej veci je z doručení o doručení písomností týkajúcich sa opakovanej dražby žalobcovi zrejmé, že obsahujú len údaje o tom, kedy boli zásielky uložené na pošte a že adresát zásielku neprevzal v odbernej lehote, bez oznámenia o opakovanom doručení. Okolnosť, že adresát sa v mieste doručenia v dňoch, kedy boli jednotlivé zásielky doručované zdržiaval, doručky nepotvrdzujú (neosvedčujú), pretože žiaden takýto údaj na nich uvedený nie je (doručenka neobsahuje predtlač so slovami "hoci sa v mieste doručenia zdržuje"), absentuje aj údaj o opakovanom doručení zásielky.

33. Najvyšší súd vo svojom rozhodnutí zároveň dodal, že okolnosť, že žalovaný nemal pri doručovaní písomností o skutočnom bydlisku žalobcu vedomosť alebo okolnosť, že zásielky, ktoré boli zasielané na známu adresu žalobcom sa vracali len ako nevyzdvihnuté v odbernej lehote, bez toho, aby boli známe okolnosti, že v skutočnosti sa adresát na tejto adrese nezdržiava, nemajú v tomto kontexte právny význam. Bolo preto povinnosťou dražobníka, aby vykonal všetky potrebné opatrenia s cieľom zistiť miesto pobytu žalobcov, ktorým doručoval písomnosti (bolo napr. na dražobníkovi, aby lege artis využil právne prostriedky doručovania do vlastných rúk, a to iným preukázateľným spôsobom, založeným na osobnom kontakte, dopytovaním sa na obci, u susedov a pod.).

34. Je možné teda konštatovať, že písomnosti súvisiace s opakovanou dražbou (napr. odpoveď na námietky proti ohodnoteniu predmetu dražby z 8.7.2015, doručenie znaleckého posudku č. 35/2015, odpis notárskej zápisnice) neboli žalobcovi účinne doručené v zmysle § 10 ods. 1 zákona č. 527/2002 Z. z. náhradným spôsobom v súlade s § 47 ods. 2 O. s. p.. Zároveň preto je možné sa stotožniť i so záverom žalobcu v tom, že neboli splnené podmienky na vykonanie opakovanej dražby. Preto i záver súdu prvej inštancie bol správny v tom, že žalovaný 2/ sa písomne nevysporiadal so vznesenými

námietkami žalobcu, nezaslal najneskôr 5 pracovných dní pred konaním dražby vlastníkovi predmetu dražby písomnú odpoveď, hoci s ním bol v telefonickom kontakte. Neinformoval žalobcu o tom, že požiadal o vyhotovenie znaleckého posudku iného znalca. Zápisnica o opakovanej dobrovoľnej dražbe neobsahuje vznesené námietky, ktoré boli zaslané dražobníkovi listom zo dňa 05.07.2015.

35. Z obsahu samotnej notárskej zápisnice o vykonaní opakovanej dražby zo dňa 11.08.2015 vyplýva, že proti priebehu dražby nikto z prítomných nevzniesol námietky, avšak absentuje informácia o námietke žalobcu, ktorá z jeho strany bolo vznesená 07.07.2015. Odkazuje na znalecký posudok č. 5/2015, voči ktorému boli zo strany žalobcu vznesené námietky a žalovaný 2/ poveril iného znalca na vypracovanie znaleckého posudku Ing. Jána Pisklu. Znalecký posudok ako základ stanovenia ceny predmetu dražby je jedna z najdôležitejších listín, ktorá sa osobám povinným z dražby doručuje. V zmysle zákona, na účely ohodnotenia predmetu dražby sa použije znalecký posudok, ktorým bola určená vyššia všeobecná hodnota predmetu dražby, ale tu si treba všimnúť, že samotný žalovaný 2/ uvádza v liste z 08.07.2015, že námietky zo strany žalobcu mu boli doručené 07.07.2015 vo večerných hodinách a poveril iného znalca na vypracovanie znaleckého posudku. Podľa samotného znaleckého posudku č. 35/2015 znalca Ing. Jána Pisklu, vypracovaného 11.07.2015, sa miestna obhliadka spojená s miestnym šetrením mala vykonať dňa 08.07.2015 (teda už na druhý deň) po doručení námietok žalobcom, za jeho účasti, ktorý však podľa znalca nesprístupnil predmetnú nehnuteľnosť. Preto nehnuteľnosť ohodnotil bez vykonania tejto obhliadky. Zákon síce umožňuje ohodnotenie predmetu dražby aj bez jej sprístupnenia a z dostupných údajov, avšak vlastník danej nehnuteľnosti má byť o obhliadke informovaný v dostatočnom časovom predstihu. Je teda otázne, akým spôsobom sa žalobca mal dozvedieť o konaní danej obhliadky, ktorá sa mala uskutočniť už na druhý deň a o ktorej mal byť informovaný v dostatočnom časovom predstihu, čím bolo zmarené aj riadne ohodnotenie danej nehnuteľnosti. Všetky vyššie uvedené skutočnosti svedčia o tom, že samotná opakovaná dobrovoľná dražba nebola vykonaná v súlade s právnymi predpismi, ktoré spôsobujú jej neplatnosť.

36. V súvislosti so žalovanými namietaným prejavom nespokojnosti s rozsudkom okresného súdu odvolací súd ešte konštatuje, že obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Podstatou je, aby postup súdu bol v súlade so zákonom, aby bol ústavne akceptovateľný a aby jeho rozhodnutie bolo možné kvalifikovať ako zákonné, preskúmateľné a bez znakov arbitrárnosti, čo v danom prípade splnené bolo. Pokiaľ aj súd prvej inštancie nedal odpoveď na všetky argumenty žalovaného, tieto v relevantnej časti doplnil odvolací súd.

37. Ďalšie odvolacie argumenty žalovaných odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu odvolaciu argumentáciu nespôsobilú privodiť úspech odvolaniu, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

38. Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu I. inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny.

39. Žalobca má voči žalovaným 1/ a 2/ podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, pretože bol v odvolacom konaní úspešný. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

40. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).